

काले जेवाचलां समरे जयञ्च । आ धन्यमन्वेति नरेश-
मानसहृदस्त्वोत्तुतवाग्बनामम् । उच्चरन्तस्य हि दशा
भरणीसुतस्य प्राप्तात् राज्यमथवा क्षितिपाञ्च वित्तम् ।
भूमेऽदारसुतबन्धुनमागमं च यानादिरोहणविशेषविदे-
शमानम् । चारादिष्वी भूंसुतस्य सौख्यं दशा तनोत्यञ्ज-
नरेन्द्रपूजां । प्रधानताभ्यर्थमनोभिन्नापि भाग्योत्तरं
गोगजवाजिचक्रम् । धरासुतस्याप्यवरोहकाळे स्थानार्थ-
नागं कनिकापदुःखम् । विदेशवासं स्वजनैर्विरोधं चो-
राग्निभर्षणमेति कष्टम् । नीचस्थितस्यापि धरासुतस्य
दाये कुहन्त्या स्वजनादिरक्षाम् । कुभोजनं गोगजवाजि-
नागं स्वबन्धुनागं नृपवज्रचोरैः । मूलतिकाणस्थित-
भौमदाये भिदासुपानास्वरभूषणाग्निम् । पुराणधर्म-
त्रयचं मनोचं च तादिसौख्यं कल्पनाममिति । स्वसेव-
गस्यापि धरासुतस्य दशाविपाके लभतेऽर्धभूमिम् । स्थान-
नर्षधपत्यं सुखराजनस्य नामद्वयं भावसुखं सुखा-
ग्निम् । धरासुतस्याप्यतिशतुराशिं गतस्य दाये कलहा-
दिदुःखम् । नरेशकोपं स्वजनैर्विरोधं भूयधदारात्मज-
मितरोमम् । भूनन्दनस्याप्यराराशिमस्य दशाविपाके
समरे च पीडाम् । शोकाग्निभूपाकविषैः प्रसादं पी-
डातिशक्कादिगुदाचगोगम् । मित्तर्गस्यापि कुजस्य
दाये मित्तत्वमायाति सपत्नरुद्धैः । चोराग्निमान्धाक्षि-
दिपादभूमिं हवेर्विनाशं कलिकोपदुःखम् । कुजस्य
दाये त्वत्तिमित्रराशिं गतस्य भूपाकतार्थभूमिम् ।
वस्त्रादियन्त्रादिविवाहदीक्षासुपैति देशान्तरलक्ष्मभाष्यम् ।
धरासुतस्यापि समर्कस्य गृहोपकार्यं स्वधनप्रमाणात् ।
स्त्रीपुत्रभत्यात्मसहोदराणां शत्रुत्वमाप्नोति नृपान्ति-
पीडाम् । नीचपक्षेणापि समन्वितस्य धरासुतस्याति-
मनोविकारम् । मेध्यत्ववृत्तिं परकीयमन्त्रं स्त्रीपुत्रनाशं
नृपवज्रचोरैः । किञ्चित् सुखं भोजनवस्त्रपानं कष्टेण
वृत्तिं नृपपूजनेञ्च । उच्चान्वितेनापि कमन्वितस्य भौमस्य
दाये सुतदारपीडाम् । पापान्वितस्यापि कुजस्य दाये
पापानि कर्माणि करोति नित्यम् । देवहिजानां पशुदे-
वतानां सद्योदरायाञ्च कुमार्महत्या । शुभाश्वितस्यापि
कुजस्य दाये केचित् सुखं देहकशाङ्करोमम् । भूषेविदां
समरे जयं च विद्याविवादं परदेशवासम् । शुभेचित्त-
धरासुतनोदये भूस्वर्णनाशनम् । तस्मिन् गोचरवस्तुके
त्वत्वनं शोभनं भवेत् । आरक्त पापपदवीलितस्य प्राप्नो-
दयायां वल्लुःखकष्टम् । जनैः परित्यक्तकलमिलो देश-

न्तरस्य क्षितिपाककोपात् । केन्द्रगतभौमदाये चोरविषा-
भ्यासुपैति दुःखानि । कलहोवासविरोधं लभते देशान्तरं
याति । चतुर्दशस्थितभौमदाये स्थानच्युतिं वन्धुविरोधि-
ताञ्च । चोराग्निपीडां नृपतेः सकाशात् भाति परं दुर्गपदे
प्रयति । कलत्रयुक्तस्य कुजस्य दाये कलत्रहानिर्गुदमूल-
कष्टम् । व्यगोचरस्यस्य च तादृशं फलं तदन्यथा चेत्
फलमन्यधैव । कर्मस्थितस्यापि कुजस्य पाके कर्मवैक-
ल्यसुपैति दुःखम् । प्रयोगभङ्गं त्वपकीर्त्तिमेति विद्या
सुतस्त्रीधनमानहानिः । व्यगोचरभौमदशायां दधाति शोकं
स्त्रिया विरोधं च । राज्याक्षुत्तिं विपक्षाद्देशादेशान्तरं
याति । वित्तगभौमदशायां संप्राप्तौ तस्य वृद्धिसुपयाति ।
स्वकुलाट्पत्यं लभते नृपकृतवित्तं सुखाक्षिरोनञ्च । भ्रा-
तृस्थानगतस्य सौख्यफलदो भूनन्दनोऽरातिहा धैर्यं
वित्तसुतार्थदारसहजैः सङ्गं नृपात् पूज्यताम् । पुत्रस्थान-
गतस्य पत्निसरणं बुद्धिभ्रमं जायतां शत्रुचेतंगतस्य भूमि-
सहजैर्दुःखं महारोगभाक् । पञ्चमस्यधरासुतनोदये
कीर्त्तिं विवेकिताम् । नेत्ररोमं स्वर्णनाशं दद्यात् कलहमेव
वा । मरणपदस्यो भौमः करोति दुःखं महद्भयं पाके ।
स्फोटकमन्यविरोधं स्थानविनाशं विदेशयानञ्च । भव-
मस्यधरासुतनोदशापाके पदच्युतिम् । शुद्धां च
तथा कष्टं तपाधिषुं महद्भयम् । आयस्यभौमदाये
करोति राज्यार्थभूषणमानम् । समरे जयप्रतापं वा-
सुपकारं मनोजवं कीर्त्तिम् । व्यगगतभौमदशायां प्राप्नो-
धनं नृपतिं नृपाङ्गीतिम् । स्थानसुनदारनाशं भ्रातृयां
विदेशयासञ्च । उच्चशंसयुक्तधराजकाले मनोभिन्नापि
विजयं सुखञ्च । प्रचण्डदासीगमनं नृपस्य प्रधानतां
याति सुगन्धपट्यम् । नीचांशभौमदाये नीचयुतेऽत्यन्त-
कर्मवैकल्यम् । धनहानिभूषणदण्डः शिशोदरपरायणो-
ऽशीलः । भौमदशायामादौ लभते विविधार्थमान-
हानिं च । मध्येऽग्निभूषणचोरैर्भीतिं तत्र विनि-
दिषेकृतमान् । कल्ले आहवियोगं सुतधनदाराग्नि-
शुल्भमूलादिम् । भौमेऽप्येवं न भवेन्नोचरयुक्ते विशेषतः
कथयेत् । भौमस्य संस्थानवसान्वितस्य दशाविपाकेऽर्थ-
कलत्रसौख्यम् । स्थानादिनामं सुखकीर्त्तिशौर्य-
सुद्योगविद्धिं त्वनयादुपैति । स्थानवीर्यविहीनस्तु कुर्वते
स्वपदच्युतिम् । कुजः कुशीदहत्या च जीवनं भवति
ध्रुवम् । दिग्वीर्ययुक्तस्य कुजस्य दाये नृपात् सुखवार्ध-
रथप्रतापम् । गोभूमिहृष्यस्वराननामं दिगन्तरा